

[Indenrigsministeren.]

Københavns Kommunalbestyrelses Indstilling til forskellige Punkter af Forslaget har jeg allerede omtalt forskellige Steder. Københavns Kommunalbestyrelse udtaler enstemmigt, at Kommunalbestyrelsen erkender, at de Principper, hvorefter det i Kommissionsbetænkningen fremførte Forslag er udformet, vil kunne afgive et egnet Grundlag for et kommunalt Fællesskab mellem Københavns og saavel Frederiksberg som Gentofte Kommuner, og kan tiltræde, at Sagen søges løst i Overensstemmelse hermed. Det tilføjes, at man, som Sagen i det hele foreligger, skal undlade nu at komme ind paa Spørgsmaalet om eventuel Anvendelse af anden Fremgangsmaade.

Fra Frederiksberg Kommunalbestyrelse er modtaget dels en Flertalsudtalelse, dels en Mindretalsudtalelse. Flertallet gør opmærksom paa, at det ikke betragter den Stilling, som Frederiksberg Kommunes Repræsentanter i Kommissionen har indtaget i Kommissionen, som bindende for Kommunalbestyrelsen, og udtaler derefter som Flertallets principielle Opfattelse, at man vilde finde det mest rationelt, at en fremtidig Ordning byggedes paa Oprettelsen af en Art kommunalt Forbund mellem de Kommuner, som udgør Hovedstadsområdet i videste Forstand. Derefter fremsætter Flertallet forskellige Ønsker om Ændringer i det fra Kommissionen foreliggende Forslag, hvis en Ordning paa dette Grundlag skulde blive tiltraadt af Rigsdagen.

Frederiksberg Kommunalbestyrelses Mindretal tiltræder principielt Betænkningen og de Synspunkter, som Frederiksbergs Repræsentanter i København—Frederiksberg-Kommissionen indtager, idet man aftrykker den Motivering, som Frederiksbergs Repræsentanter i Kommissionen over for Kommunalbestyrelsen har givet af deres Standpunkt, ligesom Mindretallet fremhæver, at en tilsvarende Motivering for Tilslutning til Betænkningens Principper er givet af Frederiksberg Kommunes økonomiske Forvaltning til Frederiksbergs Magistrat den 29. Januar 1936. Frederiksberg Kommunalbestyrelses Mindretal udtaler dog et afgjort Ønske om, at den saakaldte sociale Udligning udelades af Forslaget, og som jeg allerede har nævnt, er der jo taget Hensyn til dette Ønske i Forslaget, som det foreligger.

En principiel Tilslutning til det foreliggende Lovforslag foreligger altsaa ikke fra Gentofte Kommunalbestyrelses og Fre-

deriksberg Kommunalbestyrelses Flertal. Men, som jeg har gjort Rede for, er der i Forslaget, som her foreligger, paa afgørende Punkter taget Hensyn til de Ønsker, Gentofte Kommunalbestyrelse og Frederiksberg Kommunalbestyrelses Flertal har fremsat med den Mulighed for Øje, at Forslagets Principper maatte blive fulgt af Lovgivningsmagten, og det vil efter min sikre Overbevisning nu ikke være muligt at naa nærmere ind til denne Sags Kærne, end det er sket gennem disse Aars Arbejde, og det erkendes jo ogsaa fra alle Sider, at Sagen nu maa løses. Tanken om et Kommuneforbund, der nævnes af Frederiksberg Kommunes Flertal, kan man vel nok sige for længst er opgivet af alle andre. Overbevisende Grunde derimod er fremsat i Frederiksberg—København-Betænkningen Side 105, hvor man meget rigtigt siger, at enten maa man ville en Enhedsordning — og da er en Sammenlutning af Kommunerne at foretrække —, eller ogsaa maa man ville bevare den enkelte Kommunes Selvstændighed og derigennem tilstræbe en Ordning, hvorved de Værdier, som knytter sig til Selvstyret, opretholdes, saadan som det gøres gennem Udligningsordningen.

Jeg skal slutte med at sige, at for dem, der i de Kommuner, det her drejer sig om, ikke ønsker Indlemmelse, vil det, der her foreligger i dette Forslag, sikkert være det sidste Tilbud. Om Forslaget, som det foreligger, tror jeg, det kan siges, at dets tekniske Underbygning er saa betryggende som overhovedet muligt, at de økonomiske Konsekvenser for de to Kommuner er saa rimelige, som nogen kan vente, og at Hensynet til særlige Ønsker er taget i et saadant Omfang, at jeg med god Samvittighed kan anbefale det høje Ting at underkaste dette Forslag en velvillig, men ogsaa en hurtig Behandling.

Formanden: Eksemplarer af de nu fremsatte Lovforslag vil blive omdelt.

Den første Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Ændring i Lov Nr. 352 af 7. August 1922 om Beskatning til Staten af faste Ejendomme.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 3739; Fremsættelsen findes i Tidenden. Sp. 2627).

Sagen sattes til Forhandling.